

XII. kötet.

Budapest, 1897. április 25-én.

17. szám.

Alapos aggály.

Orvos, (a ki egyik volt páciensével találkozik). No, hogy van, Kovácsné?

Kovácsné (aggodalmasan). Aztán nem kerül semmibe, doktor úr?

Soványító kúra.

Asszony. Mit tegyek, hogy lesoványodjam? Már annyi mindenféle soványító kurát próbáltam, de egyik se használt.

Férj. Irigykedtél már huzamosabb ideig például a szomszédasszonyra is?

Szerencsés ember.

Szerencsés ember; hány irigye
És ellensége van neki,
Figyelmesek hozzája s várják,
Hogy a nyakát mikor szegi.

Dehogy irigylem, bárha mondják,
A sors néki mindent adott,
Nem volt még ember, a ki mindent,
S olyan se', ki mit sem kapott.

A mit megnyert, azért irigylik,
Mit ad ezért? Ki tudja más?!
S vigyorg, hívván a bő kamattól
A sors, ez a vén uzsorás.

Huan Béla.

Gyermekész.

Nagymama (unokájához). Tinálatok, kis fiam, vannak-e már kis csirkék?

Pistika. Igen. Hát a nagymama tyukja még nem tojt kis csirkéket?

Jó nagybátyám levél útján keresett föl, hogy látogassam meg falusi magányában. Nem sokáig haboztam, hanem összecsomagoltam a legszükségesebb holmikat és vasútra ültem.

Mikor megérkeztem, nagybátyám a ház előtt üldögélt és gondtalanul pipázott. Jövelemnek szerfölött megörült, hiszen alig tudtam kibontakozni ölelő karjai közül.

Felkértem, bocsátana egy embert rendelkezésemre, a kivel haza szállithassam az állomáson maradt czókómókomat. Márton béres mindjárt följánlotta szolgálatát.

— No Marcsi, — mondom, — kevés czipelni való lesz. De vasparipámat is magammal hoztam, arra úgy vigyázz, mint a szemed fényére. Érted?

— Már hogy ne érteném? — felelt Marcsi. — Csak azt nem tudom, instállom, hogy mi a csuda lehet az a vasparipa?

— Kerékpár az, Marcsi. Kerékpár, érted?

— Persze, hogy értem. Csak nem vagyok tisztába vele, milyen is az a kerékpár?

Nem voltam képes tartóztatni magamat: nevettem.

— Hát ide hallgass, — szóltam újból. — Két összekötött vaskerek fölött nyeretet találsz, arra rá ülsz, lábadal pedig hajtod a kereket és úgy mégy előre, mint a szélvész.

— Már mint én? — felelt ijedezve Marcsi. — Azt nem teszem. Nem visz rá a lelkem.

— Hát csak eredj, hozd haza szépen, majd magam fogom megülni.

Marcsi még bámult egyet, azután úgy tett, mintha szólni akarna; de csak a fejét csóválta és odébb állott, hogy kötelességét teljesítse.

Nem telt bele félóra s az én hűséges Marczim megérkezett. Látni kellett volna, mily hamarosan rakta le válláról a kérdéses vasparipát, aztán szinte megkönnyebült és feléje se nézett többé. Úgy látszik, ez az ördögös masina kissé megzavarta fejét.

Azon melegében egy kis próba-kerékpározást rendeztem a széles udvaron.

Marcsi bámult, hüledezett, titokban tán keresztet is vetett, míg nagybácsim mulatságosnak találta a helyzetet és hasát fogta nevetésben.

— Jól érted dolgodat, öcsém, — szólt az öreg. — Te meg Marcsi ne csudálkozz, nem boszorkányság az.

Kiizzadtam egy kevéssé a vasparipa fölött, azután ráparancsoltam Marczira, hogy vigye biztos helyre ezt a félelmetes masinát.

Mi még egy ideig beszélgettünk a csillagos éjszakában a verandán. Fölhörpintettünk egy-két pohár savanyúvizes bort, azután nyugodni tértünk.

Másnap reggel nagybácsimnak dolga akadt valahol a szomszédságban, engem addig az istállóba küldött, hogy

vegyem szemügyre az ő ritkaság lovait, melyeket már sokan megbámultak az egész vármegyéből.

Hát mi tagadás, bizony szép lovak voltak azok. Hanem...

Itt engedje meg a kegyes olvasó, hogy egy rövidke szünetet tartsak s ezzel a szüneteléssel kifejezhessem azt a csodálkozást, mely bennem, az istállóba léptemkor, letkezett.

Ott állt a — vasparipa.

Fogantyúja egy szakadozott kötél segítségével a jászolhoz volt erősítve és a felső részén alkalmazott csengetyű meg volt görbitve és lefityegett, mintha eledel után kíváncznék.

No, szépen vagyunk!

Az én vasparipám eleven paripák társaságában ott szégyenkezik egy köteg széna előtt, még pedig jól megkötözve, hogy valamiképen odébb ne állhasson. A mi különben is érthető volna, hiszen idegennek érzé magát e helyen.

Valahonnan előkerült Marcsi.

— Mit csináltál, fiam? — kérdém tőle mosolyogva s a kerékpárra mutattam, hogy adja magyarázatát e különös helyzetnek.

— Mit-e? Istállóba tettem; hiszen paripa!

Még ezt a megjegyzést is hozzá fűzte szavaihoz:

— De, ugy látszik, jóllakott; nem nyúlt az éjszaka folyamán eledelhez.

A hiábavaló boszankodást abba kellett hagynom, s helyette jót nevettem. Mit is csinálhattam volna egyebet?

Mikor pedig a tapasztaltakat elmeséltem nagybátyámnak, a jóságos öreg úr oly hangos hahotába tört ki, hogy attól féltem, megárt neki.

— Ne csodáld, öcsém! — szólt nekem, mikor már lecsillapodott és kitörülte szeméből a nevetéssel előcsalt könnyeket. — Ismeretlen jószág még a mi tájunkon a kerékpár, meg aztán Marcsi amugy is gyöngye eszű legény, a kinek nem fér a fejébe holmi ügyes találmány.

Ezzel napirendre tértünk Marcsi esete fölött.

Délután — vasárnap volt — az egész faluban elterjedt a hír, hogy egy pesti ifiúr valami csudálatos szerszámot hozott magával, mit úgy hínak, hogy vasparipa, pedig nem is kell neki takarmány.

A kisebb-nagyobb mértékű kíváncsiságnak minden földi halandó bensejében gyökere van s így csoda-e, hogy a déli ebéd végeztével számosan összegyülekeztek nagybátyám háza előtt, s lestek engem, vagyis inkább vasparipámat.

Nagybácsim unszolt, hogy így meg úgy, elégitsem ki a falubeliek kíváncsiságát és üljek föl a kerékpárra. Fölültem és lassú hajtással megindítottam gépemet.

Az első forduló körülkerülésénél a csodálkozás halk moraja hangzott fel a nézők táborában, mely azon arány-

ban fokozódott, a mily arányban száguldó menetemet gyorsítottam. Már-már meguntam az egy helyben való kerengést, pedig nagybácsim ugyancsak helyeslőleg intett felém zsebkendőjével, melylyel izzadó, széles homlokát végig törülte, valamint a báméskodók is megeresztettek itt-ott egy-egy tetszésnyilatkozatot, mikor váratlanul kitortem közülök, s erőmhöz képest villámgyorsasággal hajtottam ki a szabadba.

Két percz lefolyása alatt eltüntem a szemhatárról és vígan karikáztam a napsütötte, virágos réten.

Olvasóim tudják, hogy mily gyorsaság rejlik a kis gépezetben. Bizony, a legrövidebb idő alatt kinn voltam a földeken, sőt azt a virtust is megcselekedtem, hogy repülő utamban letépegettem egy-egy nehéz fejű buzakalászt, mely az útszélre kihajlott. Magamnak is nagy mulatsággomra szolgált ez a kis testedzés; de csakhamar fordítottam egyet a kormányon és visszahajtottam a kiinduló ponthoz.

Nagybátyám vállamra vert, megdicsért, azután meghívott egy kis uzsonnára. A néző-közönség pedig — miután meglátták, a mit meglátni akartak, — lassan eloszladozott.

Beszélgéssel, tréfálkozással elmúlt a vasárnap.

Másnap azonban — kora reggel — nagy meglepetés várt reám: a vasparipa nyomtalanul eltűnt.

Kerestem, kutattam; kerestük, kutattuk; de mintha a föld nyelte volna el, nem tudtunk többé reá akadni.

Boszankodtam, mert a gép testvérek között megért kétszáz forintot, de mi haszna, azalatt a hat nap alatt, mely időt még azon túl nagybátyám házában töltöttem, nem került elő, bár a legtüzetesebb vizsgálat alá vettük a falut.

Volt, nincs; vége van.

Bele kellett nyugodnom súlyos veszteségembe és — miután letelt szabadságidőm — rövid bucsuzás után elhagytam a nagybácsi vendégszerető házáat, hogy visszautazzam Budapestre.

A fővárosban egy darab ideig még megéreztem kedves vasparipám hiányát, de idővel feledni kezdém. Csak olykor fáj a szívem, ha utczei sétáim alkalmával egy kerékpáros surrant el mellettem.

Egyszer aztán levelet kaptam nagybátyámtól, melyben meg volt fejtve a vasparipa titokzatos eltűnése. Egy babonás falubeli gazda lopta el, mert attól tartott, hogy ez az «ördög szekere» még tán jégesőt hoz a buja szántóföldekre, ha én még tovább is körülszáguldozom földjét. Utóbb meggyóna oktalan tettét a papnak, s a lelkiismerettől hajtva, bocsánatot kért tőlem.

Postafordultával visszakaptam elveszett kincsemet.

Maróthi János.

Flegmatikus.

— Hallottad már, hogy Elzát elvette egy gazdag amerikai, valami Mayer?

— No, Mayert itt is kaphatott volna eleget!

Bálban.

A «Minden áldozatra kész ifjak» bálján történt, hogy Kohnvári úr tyukszemét letaposták. Mire az illető erősen kifakadt.

— Ezért megmérkőzik velem, uram!

— Szívesen! — felel reá a másik, — de csak a méterrel, mert én, mint rőföskereskedőseged, csak ahhoz értek.

Nyelves.

Mikor Irént megszerettem,
A legboldogabb valék.
A szívem úgy összeszorult,
Hogy még szóhoz sem juték.

Beteljesült leghőbb vágyam,
Meghallgatott szép Irén...
Most sem jutok szóhoz soha:
Folyton ő beszél, nem én!

Mátray Jenő.

Kétértelmű.

Tanító. No, Lajos, mondj egy közmondást!

Lajos (hallgat).

Tanító (korholja). Nem szégyelled magad, még ennyit se tudni!

Lajos (közbevág). Kutyaugatás, számárbógés nem hallatszik a menyországba.

Hiszen kerülné.

Biró uram (disznótor után). Ugyan kántor uram! Miért keresi mindig a sarat, miért nem kerüli ki, mint én?
Kántram. Hiszen kerülném; de hogy kerüljem, mikor nem látom?

A mai gyermekek.

Elzácskát sétálni hívja a fiatal úr, mire a kis leány ravaszul felel:
 — Jól van, elmegyek magával sétálni, de kikötöm, hogy nekem szerelmet ne valljon.

Az ál-szerző.

Egy vidéki városkában Szigligeti Ede egyik szindarabjának előadásán történt, hogy a jegyszedő nem akart egy urat bebocsájtani.
 — Hol a jegy?
 — Mit akar, hiszen én a szerző vagyok.
 — Akkor bocsánat, uram, ezt nem tudtam, tessék besétálni, — volt a szolgálta alázatos felelete.

Megbeszélték.

Anyakönyvelő. Szabad kérdenem a nevét?
Prózit úr. Az én nevem, kérem: Prózit István.
Anyakönyvelő. És a felesége?
Prózit úr. Nekacsints Lidi!
Anyakönyvelő. Törvényes a felesége?
Prózit úr. Igenis.
Anyakönyvelő. És az újszülöttet milyen névre keresztelik?
Prózit úr. Nekacsints Mariskának.
Anyakönyvelő (bámulva). Hogy-hogy! Hát mért nem az atyja nevére?
Prózit úr. Azért kérem, mert már megbeszéltük a feleséggel, hogy az ő nevére iratjuk be.

Előrelátásból.

Mihály bá. Kend is szebb temetést adhatott volna az Istenben boldogult feleségének!
András bá. Persze, hát még mit nem! Ugy látszik, kend nem ismerte az istenadtát, hogy mily zsugori volt. Még képes lett volna újra feltámadni, ha trombitaszóval találtam volna eltemettetni.

Hihetetlen.

— Mit szólsz az új darabhoz? Láttad?
 — Láttam. Nagyon sok hihetetlen dolog van benne. Például, hogy csak egyet mondjak: van benne egy anyós, a ki mindig kibékíti a fiatal házasságokat. Hát hallottál már ilyet valaha?

A mai nők.

Korholják a mai nőket:
Ó felőlük minden munkát
Por belephet, moly megehet,
Mint nyáron a téli bundát.

Élősdiek, pusztitói,
Rontói a férfi nemnek,
Kik házukba befogadják,
Több mint biztos: tönkre mennek.

... Sütni, főzni mit se tudnak,
Szemükre vetik a nőknek...
Hát van, mit ők ki nem *sütnek*,
Oly fufang, mit ki nem *főznek*?

Szapulás, mosás kérdése?
Ez is mi sok sebet vágott!
S mily jogtalan, hány férj feje
Tehet róla bizonyosságot!

Szőni-fonni eszközben sines...
Ez is kedves vádja soknak; —
Ki *szó* annyi tervet, mint ők?
S van férfi, kit be nem *fonnak*?

Hát foltozni? Talán inkább
Lerónák a halál zsoldját!...
De nem így van. Halljanak csak
Egy hírt, hogy *megettoldják-foldják!*

A nő pusztit! Széthord mindent!
Legyen férje paraszt, vagy lord...
No, én meg úgy tudom: inkább
Tücsköt-bogarat *összehord*.

Azt is mondják... No de hagyjuk!
Ennyiből is látni tisztán;
Egy sem való, mit férfiak
Bűnül róttak fel a lisztán.

Nagy Endre.

Miből következett?

Meszes Mihályné. Hallott mán ilyet, komámasszony?
A Fazekasék Lina leánya kalapot hord!

Csutora Gáspárné. Kalapot?! No annak a leánynak
se leszen jó vége, kiki meglássa!

Követválasztáskor.

Bankár. Kérem, tekintetes törvényszék, ez az órá-
nom kiáltott, hojd én vodjok edj tallas zsidú.

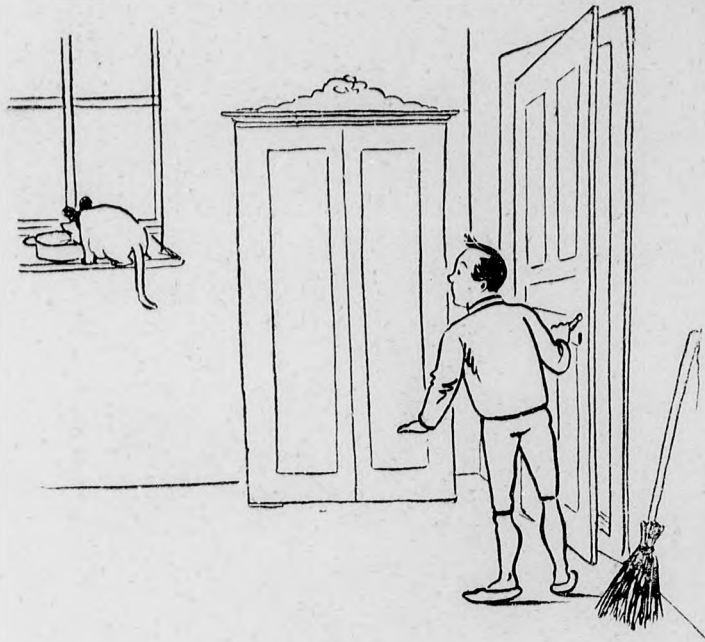
Vádlott. Beismeri ön, hogy zsidó?

Bankár. Oz vodjok.

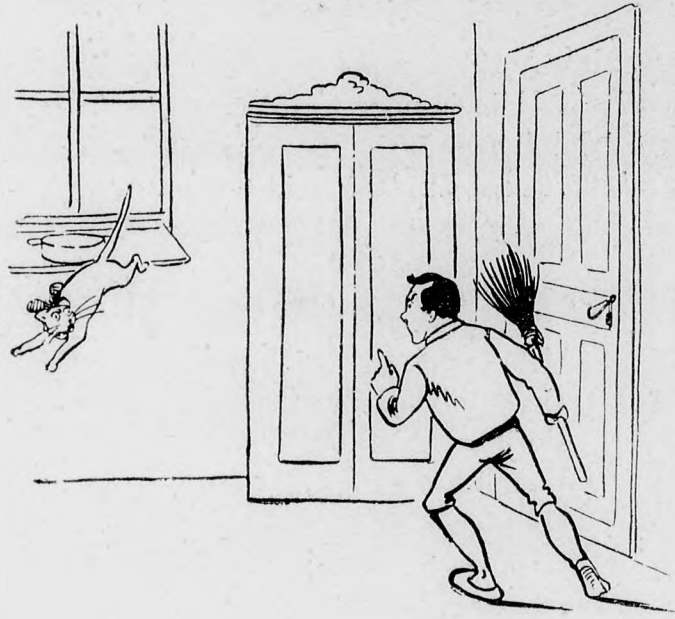
Vádlott. No hát akkor, tekintetes törvényszék, tessék
megnézni a kalapján azt a nagy tollat és be fog bizo-
nyulni, hogy nekem igazam van, ha azt mondom, hogy
tallas zsidó.

Váratlan fordulat.

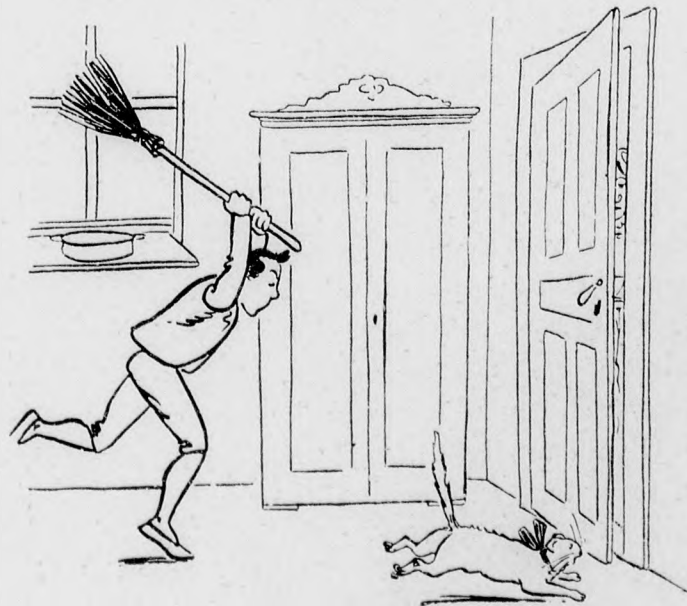
I.

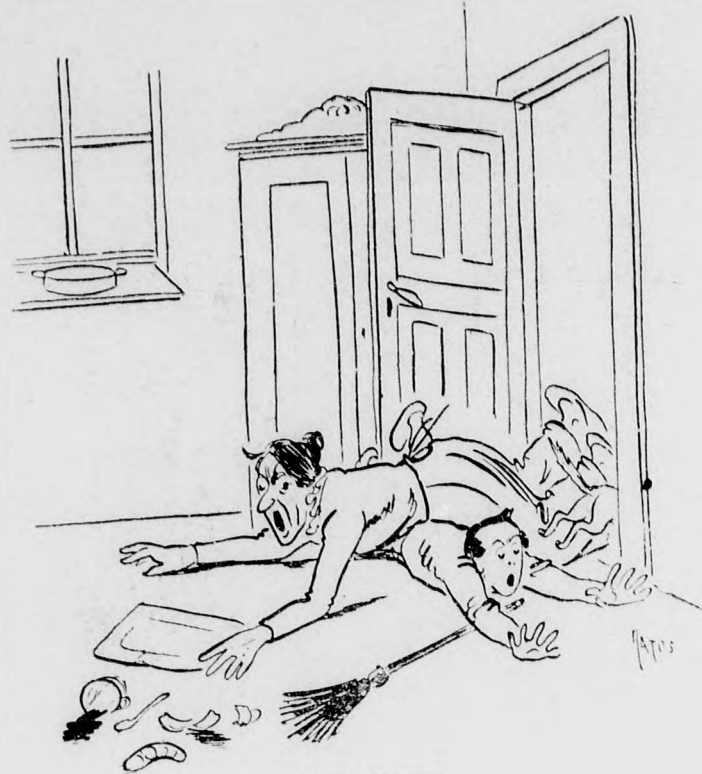
II.

III.

IV.

Üzleti nyelv.

Vevő. Mibe kerül ez a posztó?
Kereskedő. Méterje négy forint ötven krojczár.
Vevő. Adok három forintot méterjeért.
Kereskedő. Huvá gandal? Nem tartum fül oz árát?

Bús vagyok.

Azt mondd, hogy bús vagyok, —
 De a csillag sem ragyog
 Borús éjszakán;
 Űzd el hát a felleget,
 Mosolyogjon kék szemed,
 Barna szép leány!
 Nem mondja a nap soha,
 Milyen bús a föld sora,
 Hogyha ő leszáll, —
 Te se mondd, hogy bús vagyok,
 Ha szemed rám nem ragyog,
 Barna szép leány!

Haan Béla.

Kétértelem.

Úr. Hogy adja kend ezt a szamarat?
Paraszt. Huszonöt forintért tán nem lesz drága?
Úr. Nem lesz, csakhogy olyan legyen, a melyet én akarok.
Paraszt. Hát milyen szamar kell az úrnak?
Úr. Olyan, a melyik nem harap, mert a melyet a mult vásárban vettem, az megharapta az egyik kollegámat.
Paraszt. Na hát jót állok érte, hogy ez nem bántja a kollegáit.

Megadta neki.

I. férj. Hova, hova?
II. férj, (a ki épen a villanyosra készül felszállani). Megyek az anyósomhoz.
I. férj. Szerencsétlen, s még villanyosra ülsz, hogy még hamarább ott légy!

Iskolában.

Tanító. Megtudnád-e nekem mondani, Kari, hogy ki csinálja a széket?
Kari. A doktor bácsi.

Magukról következtetnek.

I. baka. Nézd csak azt a kövér tábornokot!
II. baka. Az ám, ni; az bizonyosan valami grófi szakácsnének kurizál, hogy olyan jó húsban van.

Mindig ugyanaz.

Mátrafi szörnyű módon imádja Ferike kisasszonyt, de még nem mert nyilatkozni édes anyja előtt. Egy izben beállit Ferikéékhez. Az ajtóban találkozik a leány édesanyjával, a ki két tál ételt visz kezében. Mátrafi oda nyújtja jobbát az asszonynak.

Úrhölgy. Nem adhatom oda önnek a kezemet!
Mátrafi (gyors elhatározással). Akkor legyen szabad Ferike kisasszony kezét kérni!

Miért nem látott?

— Hát abbul a körútból mit látott kigyelmed Budapestben?

— Semmit. Mert a mint a villanyosra fölszálltunk, ott annyi ember állt egymás hátán, hogy a fejemet se tudtam addig megmozdítani, míg csak meg nem állt egészen.

Mi bántja?

Apa. Nem értem, minek mosdatsz ongyit ozokot o jerekeket!

Anya. Mikor oljan piszkosok.

Apa. Ongyit mosol őket, még oztot hisznek oz emberek, hodj ki vonnok kúrúsztlüködvé.

Az a pálinka!

Városi. Örülnek ugy-e a tavasznak, hogy künn lehetnek mindig?

Falusi. Dehogy is örülök én édes jó uram. Messze esik ám onnét, a mi földeinktül a Mózsi boltja.

Nem várt felelet.

Paraszt. Főtisztelendő úr, tessén engem egy forinttal kisegíteni a zavarból.

Plébános. Itt a forint. De most már mondja meg, mit tett volna, ha nem segitettem volna ki?

Paraszt. Hát kénytelen lettem volna dolgozni; így pedig ma pihenőt tartott.

Ez is mulatság.

— O te feleséged mindig ponoszolkodjo, hojd semmi-féle mulatságbo se nem viszed, és hojd nem kültöd rá semmit se nem.

— Micsede? Még ú ponoszolkodjo, hojd nem kültük rá semmit, hát o két zápfogat tegnapelütt ki hozatta ki neki?

Nem érdemes meghalni.

Pap. János gazda, térjen meg és készüljön a tulvilági életre.

Beteg. Hát mán mindenkép itt köll hagyni ezt a szép életet?

Pap. Mindnyájan oda jutunk ugy is.

Beteg. Oda, oda; de hát minek siettet a tisztelendő atyám, mikor odaát ugy se vár engem senki az anyjukomon kívül!

Az is párbaj.

Lilienthal. Nü, mi lelte o te kipedet?

Rosenduft. Hodjál el engemet, én párbojoztam.

Lilienthal. Gatt! és kivel?

Rosenduft. Hát o Szálikámmol.

Kétértelmü.

I. paraszt. Hová igyekszik kend, sógor?

II. paraszt. Megyek Pestre, a marhakiállításra.

I. paraszt. Osz van ott kendnek valakije?

II. paraszt. Hogyne volna! Ott van az egész rokonság!

Nagyot akart mondani.

Kohn. Odje nojdszerően viseltem mogomot o párbojznál?

Cziczesz bájszer. Borátom, te ódj lüttél, mind edj uruszlán!

Fogfájás ellen.

— Elbeszéli a feltaláló. —

— A foga fáj, komám uram? No, mondok én arravaló orvosságot, attól majd kiáll. Hát tavaly épen aratáskor oda voltam Tordára. Miután dolgomat végeztem és még egy tornyos tortát is vettem a feleségemnek, útban voltam hazafelé. De mondhatom, komám uram, nem értünk még az Aranyos hídjáig, olyan veszett fogfájást kaptam az állkapczámba, majd megettem kínomban azt a tornyos tortát, mit a kocsirázástól féltve, az ölemben tartogattam. Ott az országuton nem árulnak fogtinkturát, a kocsisom adott egy marék bagót a fogamra, a miből az lett, hogy nyomban megláttam minden csillagot az égboltozaton, pedig délután négy óra volt.

Bumszt! Puff! Recses! Ez a három furcsa szó azt jelenti, hogy Jancsi nem egészen a hídra, hanem félig a híd mellé vezényelvén kocsinkat, az árokba fordultunk, hogy majd a nyakunkat törtük ki és hogy a tortának és

Nagy szó.

Szomszéd. Jaj de rossz ez a kigyelmed gyereke! Egyre egyebet se tesz, csak bög!

Apa. Rossz biz a'! Pedig tessék elhinni, mán kifit is hoztam neki a városból, még se akar megjavulni.

Festők között.

— Láttad a csataképmet?

— Láttam. De a nagy füsttől alig láthatni rajta valamit.

— Hja, barátom, nem is csoda, mikor két tűz között van az ellenség!

A fűszer.

Egytől-mástól a mint hallom,
Ez a czélod, társadalom:
«Fűszerezzük egymás éltét,
Enyhíteni a földi sorsot...»
Egymás orra alá folyvást
Azért törjük hát a borsot?!

Nagy Endre.

Az ok.

Asszony. Borzasztó! ebbe a hónapba még egyszer annyi zsebkendő van mosásban, mint a mult hónapban!

Férj. Nem csoda, mikor egyre szomorujátékokba és temetésekre jársz.

Már ismeri.

— Nű, fizetett o Klein ór?

— Nem.

— Micsede? és mogo o nélkol hodjto mogát kidabni?

a porzellán tányérokknak, a melyek a saroglyában voltak — fuccs! Irtóztató szerencsétlenség!

A kocsit, a lovakat, magunkat csak talpra állítottuk valahogy, hanem azt a szörnyű sok porzellán cserepet sehogysem birtuk összeszedni. A tornyos tortát meg bizonyosan elnyelte valami árokbeli, aranyosi czápa, a nyomára sem akadtunk a nagy pocsolyában.

Azután vigan hajtottam hazafelé. Úgy van, komám uram, vigan. Mert még más is veszett az árokba — az én fogfájásom. Ijedtemben a mint felfordultunk, elmúlt. No hát, komám uram, most ha csakugyan olyan nagyon fáj a foga, fogasson be, menjen Tordára, adjon el két zsák búzát, vegyen az árán új porzellán tányérokot, meg tornyos tortát, és hazafelé jövet tegyen a kocsisa pipájából a fogára egy marék bagót, s a mint az Aranyos hídját eléri, düljenek be az árokba.

Postás.

Mariska. Tegnap eljegyeztem magam Faragó urral.

Anna. Oh, te boldog! Milyen jól fogsz majd a télen mulatni! Tapasztalásból tudom, mert tavaly én jártam vele jegyen.

A ki mindenre gondol.

- Mit szólsz a tájképemhez?
- Nagyon kevés a felhő rajta és nagyon sok a kék ég.
- Így kellett festenem Érczkövi úrnak. Azt mondta, csak tiszta kék eget fessek neki, mert ezt a képet magával viszi a tátrai nyaralójába. Ott a hegyek között pedig ugy is egyre csak borus, esős eget láthat, legalább a szobájában gyönyörködhessek a kék égben.

Gyermek észszel.

Bandi (dicsekedve). Tegnap kaptam egy kis testvérkét.
Pista (büszkén). Oh, az semmi, mi mindig kettőt kapunk egyszerre.

Könyvpia cz.

Ecce homo. Irta *Bársony István*, a ki nálunk utólérhetetlen a természet rajzolásában. Oly élethiven, oly hangulatkelten, oly szingazdagsággal írja le a természet szépségeit, hogy az olvasó szinte érzi a mezei virágok illatát, hallja a nyáj kolompolását s a vidám vadásztársaság fegyverropogásait. Az «*Ecce homo*»-ban a természet helyett az emberi szív életét ecseteli. Tizenhat apróbb elbeszélés van benne, a melyek mind kitűnő emberismere-

téről és éles megfigyelő-tehetségéről tesznek tanuságot. Az Egyetemes Regénytárban jelent meg s ára piros vászonkötésben 50 kr.

Ugyancsak az Egyetemes Regénytárban jelent meg *Möller Ottó* regénye: *Az arany*, melyben azt a nagy társadalmi, gazdasági és kereskedelmi átalakulást festi a dán regényíró, a melyet a regény hősének, egy gyár vegyészének találmánya idéz elő, a ki rá jött annak titkára, hogyan lehet nemtelen érzezből aranyat csinálni. Ára vászonkötésben 50 kr.

Zempléni Árpád Uj versek egyszerű czím alatt adta ki az utolsó négy év alatt irt költeményeit, a melyek újabb tanuságot tesznek arról, hogy Zempléni hivatott művelője a magyar lírának. Hogy a közönség is ezen a véleményen van, mutatja, hogy a könyvből két hét alatt már negyedik kiadás készül. A kötet ára csak 50 kr.

Sztipicsész. Egyet a közlendők közé tettünk. A fekete hajú szép leány bájakban gazdagabb, mint ötletben. — *Budapest, F. L.* Az ötlet nem rossz, csak hogy alapos simításra szorul, mint az előbbi; ezért késik a másik is. Az adomák egyikét közölni fogjuk. — *Relfa.* A hosszabb cikkben elcsépelet ötletet csépel, az aprajától válogatunk. A kéziratot egy hétig megőrizzük. — *Pityi Palkó.* A harmadikat ugyan kissé megrövidítettük, rövidséget még sem szenved. — *Fürge.* Egytül-egyig gyöngé. — *Gigerli.* Megfeleztük. — *Budapest, Z. O.* Válogatunk bennök. — *Budapest, R. K.* Lefölözzük a javát. — *Szatir.* Egyik jön, a másik marad. — *Budapest, L. K.* Ha a többi is ilyen ócskaság, nem kérünk belőlük.

«*Az Anker*» élet- és járadékbiztosító-társaság e hó 13-án tartotta meg XXXVII. rendes közgyűlését Bécsben. Az üzleti jelentésből kitűnik, hogy az 1896. évben 10,543 ajánlat 28.005,805 frt tőkével és 11,442 forint járadékkal nyújtatott be és 7996 szerződés 21.481,388 frt tőkével és 11,601 frt járadékkal meg is kötött. Az év végén 84,347 életbiztosítási szerződés 236.195,048 frt tőkével és 119,617 frt járadék, továbbá 373 balesetbiztosítási szerződés 2.999,991 frt illetve 3.080,875 frt tőkével és 1446 frt napi kárpótlással volt érvényben. A biztosítéki alapok, a mint az évi jelentésekből kitűnik, a tőke- és járadékbiztosítások 16.800,070 frt tartalékából a garantizott túlélési csoportok 30.605,663 frt és a nem garantizott csoportok 4.276,357 frtnyi vagyonából összesen 51.682,090 frtból állanak; ha még az 1.000,000 frtnyi részvénytőkét, valamint a 2.983,741 frtnyi nyereségtartalékot hozzávesszük, úgy az összes alapok 55.665,832 frtot tesznek ki. A társaság összvagyon 58.824,109 frt. A tőkebefektetés a törvényes intézkedések szerint történik és bécsi és budapesti ingatlanokból, jelzálogokból és értékpapirokból áll. A részvényesek közt kamatok és osztalék fejében 200,000 frtot osztanak szét; a nyereségrészesüléssel biztosítottak, osztalékalapját az 1896. évi osztalékból 100,000 fittal gyarapítják; a rendkívüli tartalékokat 240,000 forinttal emelik. 1886. évben a nyereségrészesüléssel biztosítottak, valamint a kölcsönös túlélésre biztosító taknak mint nyereség 331,581 frt fizettetett. Az igazgatótanács tagjaiul megválasztották: gróf *Prokesch Osten* Antalt, míg a cooptált gróf *Falkenhayn* Ferencze val. b. t. t. választása megerősített. Végül báró *Klein* Hubertot, *Scanavi* Etienne R. és *Wiedmann* Ottót, valamint pótagokul *Flaum* Mórt és *Seidler* Mórt, a felügyelőbizottságba megválasztották. Az 1896. évi szelvényt április 14-től kezdődőleg 100 forinttal fogják a társaság pénztárai beváltani.

Szt-Lukácsfürdő

rheumatikus bajok, csusz, ischias stb. ellen a **SZT.-LUKÁCS FÜRDŐBEN, Budapest.** A szállodák és fürdők egy épületből képeznek. Minden helyiség fűtve van. **Meghülés kizárva. Kénes iszapfürdő.** Helyi bántalmak kezelése douche-massage és iszaporogatás által. Lift és **felvonó a vízben. Olcsó és jó pensio.** — Prospectust küld az igazgatóság.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A képeket horganyba edzi **FREUND.**

Megjelent és szerkesztőségünkben kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes címképpel 1 frt 50.

A «Franklin-Társulat» kiadásában
Budapesten megjelent és minden könyvtárbanál kapható.

Szépirodalmi könyvtár.

Egy-egy kötet csinos vászonkötésben 1 frt.

Legújabbban megjelent kötetek.

A KIRÁLYI TANÁCSOSÉK

REGÉNY.

Irta

VÉRTESI ARNOLD

ARNOLD

Regény.

Irta

CSIKY GERGELY.

ANYA ÉS GRÓFNÉ

Regény.

Irta

PÁLFFY ALBERT.

Pásztortüzek

KÖLTEMÉNYEK.

Irta

JAKAB ÖDÖN.

Ára füzve 1 frt 20 kr. Diszkötésben 2 frt.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

VERNE GYULA

UTAZÁS A FÖLD KÖZPONTJA FELÉ.

Fordította

BEÖTHY LEO.

Egyedül jogositott képes kiadás

képpel.

Ára füzve 1 frt 40 kr., vászonkötésben 2 frt.

VERNE GYULA.

A ROBINSONOK ISKOLÁJA.

REGÉNY.

FRANCZIÁBÓL FORDITOTTA

VISI IMRE.

Második egyedül jogositott magyar kiadás 50 képpel.

Ára füzve 1 frt 20 kr., diszes vászonkötésben 1 frt 80 kr.

WEÉR JUDIT ÉS EGYÉB ELBESZÉLÉSEK.

IRTA

SZÁNTÓ KÁLMÁN.

Ára füzve 1 forint 50 krajczár.

KAUKÁZUSI ELBESZÉLÉSEK

Irta

GNYEVICS P. P.

Az orosz eredetiből fordította

AMBROZOVICS DEZSŐ.

A szövegbe nyomott 70 eredeti képpel.

Ára füzve 1 frt 40 kr.

Tartalom Pusztság. — Az apa. — Hasszán. — Boldog nap.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égvényes

SAVANYU-KÚT

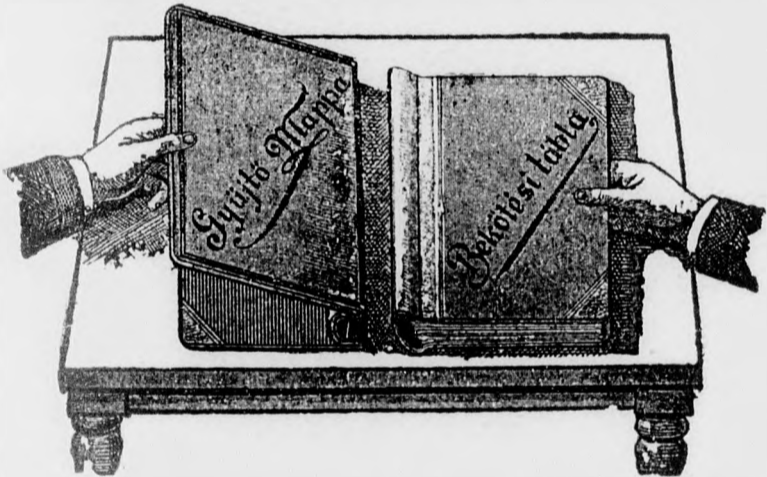
legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásnak bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és holyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Gyűjtő mappa az „Urambátyám” számaihoz.

A leggyakorlatibb és legegyszerűbb, a hírlapok összegyűjtésére a Gál-féle cs. és k. szab. önműködőleg kötőmappa aczélláttal, kombinálva végleges megőrzésre szánt bekötési táblával. E gyűjtő mappák már első bemutatásnál a most rendezett cseh országos szakkiállításon kitüntetésben részesültek.

Nem is késtünk ezt a mappát az „Urambátyám” számára is megszerezni, mert meg vagyunk győződve, hogy olvasóink legnagyobb része meg fogja azt magának szerezni.

A mappa egy belső és külső táblából áll. A belsőbe a lap számait teszszük. Ezt a külső tábla aczéllugója úgy összeszorítja, hogy a példányok oly erősen tartvák a mappában, mintha csak kötve volnának.

A teljes évfolyamot azután az aczélláttú gyűjtő-táblából kivesszük, a belső bekötési tábla hátát aczéllugókkal lefogjuk és egyfelől kész az évfolyam teljes kötése, másfelől megvan a gyűjtő-tábla az új évfolyam befogadására.

Az egész kezelés meglepően egyszerű és gyors.

Felhívjuk előfizetőink figyelmét e fölötté gyakorlati, diszes kiállítású mappákra, melyek együtt 1 frt 80 krajczárért, a gyűjtő tábla külön 1 frt 20 krért, a bekötési tábla pedig 60 krajczárért rendelhetők meg kiadóhivatalunkban.

Uj előfizetés az Olcsó Könyvtárra.

Ide s tova 20 éve, hogy Gyulai Pál szerkesztésében az Olcsó Könyvtár megindult. Azóta nagy fejlődésnek, átalakulásnak indult irodalmunk. A hetvenes évek irodalmi viszonyainak szerény köre és szűk határai jelentékenyen kitágultak; irodalmunk termékei alig sejtett elterjedést nyertek.

Az Olcsó Könyvtár, mely ma ott található minden magyar házban, kétségtelenül ez időszak legtekintélyesebb irodalmi vállalatai közé tartozik; közel 400 kötete oly elterjedést nyert, mint alig egy másik hazánkban, s ha eleinte a magyar könyvek korlátolt kelendősége útját állta annak, hogy olcsóság dolgában a végső határig elmenjünk, ma, midőn e vállalat rendkívüli elterjedése mint tény áll előttiink, kötelességünkké válik e ténynyel számolni s az Olcsó Könyvtár köteteinek árait legnagyobb részben alább szállítani.

Könnyű szerivel becses könyvtár beszerzésére módot nyújtani, ez célja az Olcsó Könyvtár az új és olcsóbb kiadásának. Sokkal jobban ismeretes e könyvtár célja, hogysen fejtegetnünk kellene azt; leginkább a kisebb regények és eposzok, beszédek és költői elbeszélések, költemények és színművek tára, de nincsenek kizárva belőle az irodalom más ágai sem, kivált oly történelmi, széptani és irodalomtörténeti kisebb munkák, melyek tartalmuknál fogva és formaszép-ségre nézve kitünők.

Az «Olcsó Könyvtár» nem bizonyos osztályt vagy kort tart szemé előtt, hanem az egész művelt közönséget, s nem annyira kétes becsű újdonságokkal kíván kedveskedni, mint inkább elismert becsű művekkel. A hazai és külföldi remekírókból a legkitünőbb műveket közöljük s föllevenitjük egyszersmind némely jeles írók oly műveit és fordításait, a melyek még nem voltak összegyűjtve, vagy önálló kiadásban nem jelentek meg s így a közönségre nézve mintegy elveszetteknek tekinthetők. De adunk néha új műveket is s a szakértő szerkesztőség a megválogatásban a jó ízlés mellett kiváló figyelemmel lesz a magyar közönség szükségeire is, hogy könyvtárunk ne csak olcsóságánál, hanem tartalmánál fogva is magyar családi könyvtárrá emelkedhessék.

Hogy tehát vállalatunk a szó legmesszebb menő értelmében «Olcsó Könyvtár» legyen, mely utat találgon a legszerényebb hajlékba is, elhatároztuk, hogy az Olcsó Könyvtárra új olcsóbb előfizetést nyitunk.

Ezen új olcsó kiadás 20 számot tartalmazó sorozatokban kerül a könyvpiacra.

Egy-egy szám ára 10 kr.

Havonkint egy ily 20 számot tartalmazó sorozat fog megjelenni.

Egy-egy sorozat bolti ára 2 frt.

Alább adjuk a legújabbban megjelent XVI. sorozat tartalomjegyzékét. Az egyes sorozatokban foglalt munkák külön is kaphatók.

FRANKLIN-TÁRSULAT
magyar irod. intézet és könyvnyomda.

XVI. sorozat 301—320. szám.

301—303 Kisfaludy K. A kérők. Vigj.	312—316 Kisfaludy Sándor. Ösz-
304—305 Collins Vilmos. Sophokles	szes regéi I.
306—309 Daudet E. A férj. Regény.	317—320 Kisfaludy Sándor. Ösz-
310—311 Spielhagen Frigyes. Az	szes regéi II.
utolsó órában. Elbesz.	

Kerékpárgyár és raktár.

Eredeti
Humber, Beeston,
Angolország, Hil-
mann, Herbert,
Coper Comitry,
Eger.

Saját készítményű Williám csak elsőrendű kerékpárok.

Az ezredéves országos kiállításon a kiállítási éremmel kitüntetve: mint olcsó 97-es jegyű mintát ajánlom különleges kerékpárimat 120 ftos árban. Átalakítások, ugymint megrendelések külön mintákra lelkiismeretesen eszközöltetnek.

HERBSTER KÁROLY,

Budapest, Károly-körut 9. szám.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent

BÁCSY JAKAB

Regényes történet a tizenhatodik századbeli hajduvilágból.

Irta
DELI.

Tizenöt a szövegbe nyomott rajzzal.

Ára füzve 1 frt 20 kr.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány orvosi tekintélyek által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonként 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capotes Americains* teztja 2 frt. *Safeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, teztja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus avantage* 1 frt 50 kr. Ujonnán javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Balatto des femmes 3 frt.

Feitel Lipótnál kapható, Wien 1., Kärnthner-strasse Nr. 32 B. os.k. kereskedelmi törvényszékileg bejegyzett czég és **Páris, 13. Rues petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

Rendes Zsigmond

hirdetés-felvételi irodája

Budapest,

Barcsay-utca 15.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen

RÉTHY-féle pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr., 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentve küld

Réthy Béla gyógyszerész

Békés-Csabán.

Főraktár TÖRÖK JOZSEF gyógyszerháza Bpest.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényel, csúznál, tagszagatásnál és meghülekéknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki ne akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. szállítás, RUDOLSTADT.

Községi és tornászati dobok jutányos árban.

Sternberg Armin és Testvére

cs. és kir. szab. hangszer-ípar Budapest, VII., Kerepesi-ut 36. Saját gyártmányu mindennemű hangszerek, azok kellekei és alkatrészei. Mindennemű hangszerek és zenélőművek javítása és hangolása szakszerű ponttossággal teljesítetik.

WILCOX & WHITE és a CHICAGO

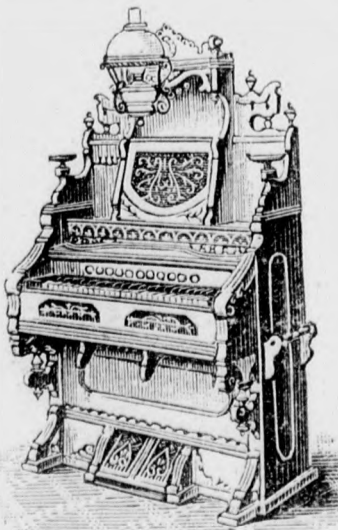
Cottage-Organ-Co

világhírű amerikai harmoniumgyárak kizárólagos képviselői és egyedüli fő-elárusító.

Templomok, iskolák, hangversenyek részére, valamint magánhasználatra csakis ezen — a hangszépség tekintetében felülmulhatatlan — és mindenütt elismert kitűnő harmoniumok ajánlhatók

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanikai zenélő-művekről és a zenélő disztargyakról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvoák, czipiterák, cimzalmok, zongorákról stb. ingyen és bérmentve küldetik. Árjegyzék kérésnél kérjük megnevezni, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Zenélő automaták egyedüli főraktára.

„Margit”

gyógyvíz
(Magyar Selters).

Kipróbált és elismert gyógyszer tüdő- és gége-hurut és gyomorhajok ellen.

Járványos betegségek idején ivóvíz helyett használva kitűnő präservativum.

Borral használva általános kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár **Édeskuty L.**

cs. és kir. és szerb kir. udv. ásványvíz-szállítóház, Budapest.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és a vendéglőkben.